

چې دستار تری هزار دي

دستار دننگ نښه ده د غیرت نښه ده، دستار د افغانو د عظمت نښه ده د پت نښه ده خو چې د دستار خیال وساتل شي او په کمال وساتل شي. دستار خو ټول خلک تری او دسر نه یې تاووي خو د دستار سړی د دستار سړی وي، د کار سړی وي او هو بنیار سړی وي او وخت د دستار دغه ککړی ټولو ته پیژندلې دي، وخت د دستار سم تعریف کړی دی او د دستار د ککړی خصوصیات یې ټولو ته بنودلې دي، بیا دخلکو قضاوت دی چې دغه دستار د الفت سمبول گرزوي او که د مصیبت سمبول، د مینې علمبردار یې گڼي او که دکرکي پیغامبردار، خلک د دستار د شان په ساتلو سره خپله فیصله کوي چې دا دستار والا توره باز دی او که پیسه باز ځکه چې وخت د هر څیز بادشاه دی، وخت خپل قضاوت جاري ساتي، د چا شان او عظمت ته نه گوري که رښتونی خدمتکار وي دهغه خیال هم نه ساتي او که بادشاه دولتیار وي هغه هم نه یریري.

د دستار ککره هغه ده چې د وطن د خدمت لپاره په سنگر کې جنگیري او شپې یې په وینه تیریري، د ملت د خدمت جذبې ورسره وي نور هیڅ نه پیژني، په ژوند کې ورته د وطن د خدمت نه علاوه هیڅ څیز اهمیت نه لري او تل دا چیغې وهي چې زه افغان سرباز یم، زه لکه دیاز یم، د دښمن لپاره قهر یم، غضب یم او د خپل ملت لپاره مینه یم الفت یم، وطن زما شان دی، وطن زما ځان دی او په دې وطن مې مال او ځان دواړه قربان دی. دا هغه ککره ده چې خلک ورته سلام کوي او احترام کوي، خلک یې عزت کوي او ستایې یې، د خلکو ورسره مینه ده او درنښت ته یې قایل وي، په هر چا دده عزت تل وي او دده حوصلې ته په سلام کولو مایل وي. وخت د ده په حق کې سم تعبیر کړی دی، دی یې په مثبتې توگه خلکو ته پیژندلې دی او په خلکو یې دده عزت کول منلې دي.

د دستار سړی هغه هم دی چې دستار باندې خپل مخ پټوي، په دستار باندې پټ راځي او تل په مصیبت راځي، دستار په دستار الوزوي، په دستار مسجد الوزوي، مرقد الوزوي، نه ورسره د دستار خیال شته او نه ددستار د دستار، د دستار سرته هم په درنه سترگه نه گوري اود الله درته هم بڼه نظر نه کوي، سپین دستار هم په وینو لري او دمینی دار هم ژروي. وطن هم ژروي او د مرغانو چمن هم، نه ملت پیژني او نه الفت، بس دده سره هم دا یو جنون وي چې په دستار به خپل کار کوم، د دستار سر به په دار کوم او د دستار نه به خلک بیزاروم. دی هم ځان ته د دستار ککره وایي، دی هم فکر کوي چې زه د دستار علمبردار یم ځکه هوښیار یم، خو وخت دده په حق کې هم خپله فیصله اورولي ده، دی یې خلکو ته ناسم پیژندلې دی، سمبول د غم یې خلکو ته ښوولی دی او د وطن خلکو ته یې ویلي ده چې دا دستار دکار دی خو په سر کولو والا یې اغیار دی، دا د چمن قاتل دی او دوطن د وړانولو لامل دی، دا سړی د دستار نه تنگ دی ځکه د وطن نه په څنگ دی او د خپلو خلکو سره په جنگ دی.

د دستار سړی هغه هم دی چې په سیاست کې دی، په چوکۍ د عظمت کې دی او خپل دستار د نورو خلکو نه با اختیاره گڼي او ځان هوښیاره گڼي، تصمیم نیسي د الفت سره دملت لپاره او غم خوري په صداقت سره دجیب لپاره، دی هم ځانته د دستار ککره وایي او ځان د عالمو سر گڼي او ځان لوړ لړ اوبر گڼي خو دده دستار سپینوالی هم وخت خلکو ته بیان کړی دی، خلکو ته یې په سمه مانا ورپیژندلې دی، وخت خلکو ته ویلي دي چې دا سړی ددستار نه دی، د کار نه دی او د ملت له نظره هوښیار هم نه دی، دده دستار به سپین وي خو فکرونه یې تور دی، دده خبرې به ډیرې وي خو حقیقت کې گڼدیرې دي، دا سړی وطندار دی خو د ملت لپاره د کار نه دی، دا سړی وطن مل دی خو لوی غل دی او ملت ته په چل دی.

د دستار ککره هغه هم ده چې ځان یې په گرمیو کې سوځولی دی او په ژمي کې یې ځان په یخني وهلی دی، سر یې غریبي وهلی دی او په ژوند کې کریدلی دی خو ده خپلو بچو ته رزق پیدا کړی، ده خپل عظمت ساتلی دی د خپلې شملې او دستار پټ یې ساتلی دی، ده چاته د اړتیا لاس نه دی غزولی په ځان یې سخته تیره کړیده خو خپل ځان او خپلو بچو ته یې رزق پیدا کړی دی، دی نه د شرق قصه کې وي نه دغرب، مختاره وي او خودداره وي او په نره ځانته رزق گټي، په نره خپل بچي ساتي، خپل کور ساتي. وخت دا سړی هم پیژندلې دی، باتور او نر یې گڼلی دی او ددستار دعزت لپاره تیر دسر یې گڼلی دی، وخت ده ته د بهادری دستار ور په سر کړی دی او مینې علمبردار یې گڼلی دی، وخت دی وطن ته وفادار منلی دی او دښمن یې داغیار گڼلی دی او دی یې د دستار سم سړی خلکو ته پیژندلې.

دستار هغه څوک هم تری چې دولت کې کې کار کوي خو په پت کې کار نه کوي، خپل تور لاسونه د رشوت په تور رنگ تورو، په تندي یې د فساد کرښې له ورايه ځلیري، دی هم خپلو بچو ته کار کوي خو په څنگ یې داغیار کوي، دی هم ځان د دستار سړی بولي دکار سړی بولي خو دده خوشالیانې د ملت نه غلاشوی خوشالیانې دي، دده دولت دملت دولت دی د خوار ولس او کریدلي مظلوم ولس شتمني ده چې ده پرې جوړه کړې خاني ده، ده خپل بچي خوښ ساتلي خو دا خوښي یې دبل چانه غلا کړیده، ده ځانته رزق گټلی خو حلال نه په حرامه یې خپله خپته پرسولي ده، ده خپل

خُان د رشوت په لعنت اخته کړی دی، دخدای په مصیبت یې خُان گیر کړی دی دی به په هسټی کې وي په مستی کې به وي خو په ده دده وجدان لعنت ویلی دی او بی پروا وخت دی هم خلکو ته پیژندلی دی او ده ته یې ملي خاین ویلی، دوطن لپاره یې زهر قاتل کښلی او د وطن د غدار صفت یې ورکړی، د ملت لپاره یې مصیبت کښلی، وخت وايي چې دی خپل ژوند د خپلو بچو سره مل تیروي خو په چل او ول یې تیروي، دی به د مصنوعي خوښیو سره تل وي خو پشان لکه دغل وي.

چې دستار تړي نو هغه هزار خلک دی خو دستار ککره خلک پیژني خکه خو یې دمرگ نه پس هم بیا په ښه نوم یادوي او چې دستار پت چا نه وي په خای کړي شان او شوکت یې ورته نه وي ساتلی نو ټول پرې لعنت وايي او نوم ی هم څوک نه خوښوي چې وايي وري، هغه رښتیا ویل شوي دي چې:

چې دستار تړي هزار دی دستار سړي په شمار دي

پای